

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 25 marca 2010 r.

DOLiS/DEC- 305/10

dot. DOLiS-440-419/09

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) w związku z art. 12 pkt 2, art. 22 oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) oraz art. 7a ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. z 1999, Nr 101, poz. 1178), po rozpatrzeniu wniosku Pana Z zam. w T. (...) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 26 stycznia 2010 r. (sygnatura: DOLiS/DEC-108/10/3588/3593), odmawiającą uwzględnienia wniosku w zakresie dotyczącym przetwarzania przez Bank Spółdzielczy w T. z siedzibą przy ul. (...) danych osobowych Pana X zam. (...) oraz umarzającą postępowanie w zakresie dotyczącym przetwarzania przez ww. Bank danych osobowych Pana Y zam. w (...),

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych – zwanego dalej również Generalnym Inspektorem wpłynęła skarga złożona w imieniu Panów: X zam. w (...) oraz Pana Y zam. w (...) - zwanych dalej również Skarżącymi, przez Pana Z zam. w T. (...), na przetwarzanie danych osobowych Skarżących przez Bank Spółdzielczy w T. z siedzibą przy ul. (...) - zwany dalej również Bankiem. Pan Z w piśmie skierowanym do Generalnego Inspektora wskazał, że Bank dopuścił się złamania przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.) – zwanej dalej również ustawą, poprzez udostępnienie danych osobowych Skarżących zawartych w „Protokole nr 52/2000” z posiedzenia zarządu Banku z dnia 28 grudnia 2000 r. na potrzeby postępowania cywilnego toczącego się z powództwa Pana Z przed Sądem Okręgowym w T. o pozbawienie wykonalności tytułów egzekucyjnych wystawionych przez Bank.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. Z powództwa Pana Z przeciwko Bankowi od 2004 r. toczy się postępowanie cywilne przed Sądem Okręgowym w T. o pozbawienie wykonalności tytułów egzekucyjnych wystawionych przez Bank, wynikających ze zobowiązania kredytowego Pana Z wobec Banku. W toku postępowania sądowego Bank cyt.: „na okoliczność przedstawienia procedury w oparciu, o którą wyrażano zgodę na umorzenie długów wobec Banku oraz w celu zaprzeczenia, że w korespondencji z Panią D– żoną Pana Z Bank złożył oświadczenie o zwolnieniu jej męża z długu wobec Banku, co faktycznie nie miało miejsca” złożył w Sądzie dowód (z zaliczeniem jako istotny) w postaci dokumentu pod nazwą „Protokół nr 52/2000” z posiedzenia zarządu Banku z dnia 28 grudnia 2000 r., w którym zawarte były m. in. dane osobowe Skarżących, jako kredytobiorców. „Protokół nr 52/2000” został dopuszczony przez Sąd jako dowód w sprawie.
2. W ww. protokole zawarta jest informacja o tym, że cyt.: „Zarząd BS w T. wyraził zgodę na umorzenie długu następującym dłużnikom: 1)Pan Y, zam.(...), (...), 4)Pan X, zam.(...).”
3. Skarżący nie są już klientami Banku. Zobowiązanie łączące Bank z Panem X wygasło w 2000 r., natomiast zobowiązanie z Panem Y – jako podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą wygasło w 2001 r. Bank na potwierdzenie faktu, że Pan Y prowadzi działalność gospodarczą przedstawił wypis z ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta T. dotyczący przedsiębiorcy – Pana Y – Ubezpieczenia, Handel z siedzibą w T. przy ul. (...).

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej Generalnym Inspektorem) w dniu 26 stycznia 2010 r. wydał decyzję administracyjną o sygnaturze DOLiS/DEC-108/10/3588/3593 odmawiającą uwzględnienia wniosku w zakresie dotyczącym przetwarzania przez Bank danych osobowych Pana X oraz umarzającą postępowanie w zakresie dotyczącym przetwarzania przez Bank danych osobowych Pana Y. W ustawowym terminie Pan Z złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją.

W uzasadnieniu wniosku Skarżący wskazał, że:

1. Generalny Inspektor nieprawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy, gdyż Protokół nr 52/2000 z posiedzenia zarządu Banku z dnia 28 grudnia 2000 r. udostępniony został ww. Sądowi Okręgowemu w T. na okoliczność cyt.: „ustalenia autentyczności podpisów na dowodach w sprawie do celów opinii grafologicznej: podpisów E. i C. widniejących pod pieczęcią «Zarząd Banku Spółdzielczego w T.»”, nie zaś jak Generalny Inspektor wskazał, na okoliczność przedstawienia procedury w oparciu, o którą Bank wyraził zgodę na umorzenie długów wobec Banku oraz w celu zaprzeczenia, że w korespondencji z Panią D.– żoną Pana Z Bank złożył oświadczenie o zwolnieniu jej męża z długu.

2. Nieprawdziwe jest ustalenie, iż Skarżący - Pan Y w stosunku umownym łączącym go z Bankiem występował jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą, a ponadto, że Bank umorzył w stosunku do niego zobowiązanie.

Po powtórным rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przeanalizowaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Mając na uwadze zarzut Pana Z, w którym stwierdził, że Generalny Inspektor nieprawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy, co do celu udostępnienia przez Bank Sądowi Okręgowemu w T. ww. Protokołu nr 52/2000, gdyż w opinii Pana Z Protokół ten udostępniony został na okoliczność cyt.: „ustalenia autentyczności podpisów na dowodach w sprawie do celów opinii grafologicznej: podpisów E. i C. widniejących pod pieczęcią «Zarząd Banku Spółdzielczego w T.»”, stwierdzić należy, że zarzut Skarżącego, (nawet gdyby uznać go za prawdziwy) nie posiada istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż Generalny Inspektor ustalił, na podstawie wyjaśnień Banku, że podmiot ten złożył w Sądzie „Protokół nr 52/2000” (jako dowód z zaliczeniem go, jako istotny) cyt.: „na okoliczność przedstawienia procedury w oparciu, o którą wyrażano zgodę na umorzenie długów wobec Banku oraz w celu zaprzeczenia, że w korespondencji z Panią D– żoną Pana Z Bank złożył oświadczenie o zwolnieniu jej męża z długu wobec Banku, co faktycznie nie miało miejsca”.

Zaznaczyć trzeba, że postępowanie przeprowadzone przed Generalnym Inspektorem skierowane było na dokonanie oceny zgodności z prawem przetwarzania danych osobowych Skarżących przez Bank, nie zaś na rozstrzyganie co do legalności dopuszczenia przez Sąd Okręgowy w T. ww. dokumentu, jako dowodu na potwierdzenie okoliczności przedstawianych przez Bank. Generalny Inspektor w zaskarżonej decyzji podkreślał, że nie ingeruje w tok postępowań sądowych, a w związku z tym nie ocenia działań sądów, gdyż „(...) zaprzeczyłoby to konstytucyjnej zasadzie niezawisłości sądów wynikającej z art. 178 ust 1 Konstytucji RP.” - (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 grudnia 2002 r. - sygn. akt II SA 3987/01).

Powtórzyć należy, że jedną z przesłanek przetwarzania danych osobowych jest realizacja przez administratorów albo odbiorców danych prawnie usprawiedliwionych celów, pod warunkiem, że przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust.1 pkt 5 ustawy). Ustawa za jeden z prawnie usprawiedliwionych celów uznaje dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2), w związku z czym podkreślić trzeba, że udostępnienie Sądowi przez Bank ww. Protokołu stanowiło prawnie usprawiedliwiony cel działania tego podmiotu (gdyż następowało w celu obrony jego prawnych interesów) - jako strony pozwanej w postępowaniu cywilnym zainicjowanym przez Pana Z.

Odnosząc się z kolei do drugiego zarzutu Pana Z, w którym stwierdził, że nieprawdziwe jest ustalenie, iż Pan Y w stosunku umownym łączącym go z Bankiem występował jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą, a ponadto Bank nie umorzył w stosunku do niego zobowiązania, zaznaczyć należy, iż Pan Z na potwierdzenie podniesionego zarzutu nie przedstawił

żadnego dowodu, który uzasadniałby jego twierdzenie. Natomiast wyjaśnienia Banku, w których wskazał, że Skarżący – Pan Y, zawierając umowę kredytową z Bankiem w dniu 22 października 1999 r. prowadził działalność gospodarczą oraz, że rozliczenia z tytułu ww. umowy zostały zakończone w 2001 r., są w pełni wystarczające, by uznać powyższe deklaracje za prawdziwe. Ponadto Bank na potwierdzenie faktu, że Pan Y prowadzi od dnia 1 maja 1995 r., działalność gospodarczą, przedstawił wypis z ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta T. dotyczący przedsiębiorcy – Pana Y – Ubezpieczenia, Handel z siedzibą w T. przy ul. (...).

Po dokonaniu ponownej analizy rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, iż Generalny Inspektor podtrzymuje stanowisko wyrażone w decyzji z dnia 26 stycznia 2010 r., znak: DOLiS/DEC –108/10/3588/3593.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).